

عنوان مقاله:

تأثیر ساکارز، هیدروکسی کینولین سیترات و سولفات آلومینیوم بر تغییرات کربوهیدرات های درونی و تولید اتیلن در طی عمر پس از برداشت گل های شاخه بریده رز

محل انتشار:

هفتمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسنده:

امراهه نبی گل - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی ماندگاری و طول عمر گل رز رقم بلک ماجیک *hybrida cv. Rosa Black Magic* و نیز تعیین فاکتورهای مؤثر در افزایش عمر گلدانی این رقم، بویژه اتیلن و کربوهیدرات های محلول، آزمایشی انجام شد که طی آن شاخه های گل رز در 18 تیمار شیمیایی که شامل هیدروکسی کینولین سیترات، تیوسولفات نقره و سولفات آلومینیوم در غلظت های مختلف، بتهایی و یا همراه با ساکارز قرار داده شدند و با تیمار شاهد که حاوی آب مقطر بود مورد مقایسه قرار گرفتند. شرایط محیطی اتاقک نگهداری گلها بگونهای تنظیم شد که رطوبت آن بین 70-80 درصد، دما بین 20-22 درجه سانتیگراد ثابت بماند و میزان نور در این اتاقک 15 میکرومول بر متر مربع بر ثانیه تنظیم بود. نتایج نشان داد که همه تیمارهای مورد استفاده باعث افزایش طول عمر گل ها نسبت به شاهد شدند و در بین آنها، غلظت 0/4 میلی مولار تیوسولفات نقره و ساکارز تأثیر بهتری داشت. همچنین تیمارهایی که دارای ترکیبات نقره بودند اتیلن کمتری تولید نموده و بیشترین میزان تولید اتیلن مربوط به تیمار شاهد بود. تیمار تیوسولفات نقره به طور معنی داری در همه زمان های اندازه گیری میزان کلروفیل را در سطح بالاتری نگه داشت. بطور کلی تیمارهایی که سبب افزایش عمر گل ها شدند از محتوای کربوهیدراتی بالاتری در یک زمان نسبت به سایر تیمارها برخوردار بودند و تیمارهایی که در آنها از ساکارز استفاده شده بود محتوای کربوهیدراتی گل ها را در سطح بالاتری نگاه داشتند.

کلمات کلیدی:

گل رز، رقم بلک ماجیک، کیفیت، پیری، کربوهیدرات های محلول، اتیلن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/174515>

